

LJUDSKI GLAS.

17. številka. Izhaja na mesec dvakrat. — Velja za celo leto 3 gold., za pol leta gold. 1,50. — Vredništvo, opravištvostvo: Gradišče št. 9.

V Ljubljani 22. novembra.

Inserati: Petit-vrsta, ako se 1krat tiska 5 kr., 2kra³ 4 kr. in ako se 3krat ali večkrat tiska 3 kr. — Rokopisi se ne vračajo. Nefrank. in anom. pisma retour. III. l. 1884.

Naše mnenje o nameravanej peticiji c. kr. uradnikov X. in XI. dijetnega razreda.

Vsak stan želi si zboljšanja. Čim večji so njega težnje, tem večji postaja želja po boljših razmerah. Znano je, da se ne sme nikakor zavidati usoda c. kr. uradnikov, posebno onih zadnjih dveh razredov ne. Če je tudi cesarska služba zares najboljša, ker je stalna in gotova, vendar ni plača v vsakem slučaju nji primerna. C. kr. uradnik žrtvuje vse svoje moči skozi največji del svojega življenja državi in dasi tudi videzno prost davkov, mora vendar le donášati k vsem davkom, kateri se takozvanim davkoplačevalcem nakladajo in vrh tega plačuje še dohodninski davek v višjem znesku, kakor drugi stanovi. Vsi stanovi se dandanes pritožujejo čez preobila davkarska bremena, in zaslepljeno ljudstvo je mnenja, da le davki čase tako neugodne delajo. A ti nezadovoljni stanovi so k takim pritožbam najmanj opravičeni, ker nje vse skupaj davkarsko breme ne zadene tako hudo, kakor en sam stan, to je stan uradniški. Ako postajejo davki, doklade itd. višji, tim dražje zaračuni obrtnik svoje delo, kmet svoje pridelke, hišnik svoja stanovanja, gostilničar vina itd. Vsak ima toraj višjim stroškom primerno višje dohodke, in dragino vsled tega splošnega podraženja občuti edino le — uradnik. On mora se svojo stalno, zmerom enako plačo vse dražje kupovati, ko nekdanj, ne da bi on zamogel večje dohodke zahtevati. Skratka, časi postajejo zmerom neugodnejši, ker vsak to, kar prodaja, toliko dražje zaračuni, kolikor dražje mora to, kar potrebuje, kupovati, le uradniška plača je zmerom še tista ostala, ko nekdanj v boljših časih.

Ni čuda tedaj, da so uže več časa uradniki nižjih razredov mislili na peticijo, katero bi državnemu zboru predložili. Ta peticija zapopada sledeče točke: Poviksanje letnih plač, znižanje 40letnega službovanja na 35letno, vpeljavo službene pragmatike in slednjič zboljšanje penzij uradniških vdov in sirot.

Gotovo potrebno in času primerno bilo bi uslišanje take opravičene peticije, in nadejati se je tudi dobrega vspeha, ako bodo vsi uradniki X. in XI. razreda vseh vrst ta kraj Litave pričeto to delo resno vzeli v roke. V Bregencu na Tirolskem zboruje uže dalj časa centralni odbor, sestavljen iz vrlih c. kr. uradnikov, in njih trudu se je zahvaliti, da je lepa ta ideja o zboljšanju uradniških razmer tudi uže prerila v drugih deželah. Posebno odlikuje se pa v tej zadevi zavedni uradniški svet na Kranjskem. Takoj po v Ljubljano na tukajšnje uradnike prislem vabilu iz Bregence, ustanovil se je tukaj začasni odbor, kateri je pred kratkim shod uradnikov X. in XI. razreda v Ljubljani sklical ter tako samostalni odsek za Kranjsko omogočil. Kako se je pri tem uradniškem shodu zborovalo, kaj se je sklenilo, poročamo na drugem mestu, le toliko še tukaj omenimo, da so te želje uradnikov vsakako opravičene ter jih priporočamo gospodom državnim poslancem v resni pretres, kajti tú ne gre samo za uradnike same, tukaj gre ob enem tudi za boljšo existenco neštevilnih rodbin.

Uradnikom pa kličemo: Bodite edini, udeležite se vsi pri peticiji in zmaga bo vaša, kajti znana milost Nj. Veličanstva, blagodušnega našega cesarja, ne bo prezrla prošnje Svojih zvestih služabnikov!

Ali so res vsi naši časniki koristni narodu?

Bilo je pred par leti, ko se je po naših časnikih velik vriš pognal, ker se je po Ljubljani raztrosila novica, da nameravamo ustanoviti nov časnik, sedanji «Ljudski Glas».

Občna nezadovoljnost čitala se je lahko v istem času, v glasilu one stranke, h katerej smo od nekdanj pripadali, in ravno ti, na katerih pomoč smo računili ali od katerih vsaj sovraštva nismo nikdar pričakovali, so bili prvi in tudi edini, ki so nam pričeli kopati grob. Uzrok temu nasprotovanji bila je pa edino le skrb za lastno gospodarstvo, kajti matadorji «Slovenskega Naroda», od nekdanj vajeni, narod za svoje namene vporabljeni, izvedeli so program nameravanega novega lista, namreč ljudstvu v resnici koristiti in laži naših prvakov odkrivati.

V svet so trobili, da je naš list nepotreben, narodu škodljiv. Da te njih trditve niso obveljale, prepričali so se naši čitatelji v zadnjih treh letih dovolj in zdaj, ko smo si mi naše stališče utrdili, smemo tudi mi nekoliko potrebo (?) in korist (?) «Slovenskega Naroda» in njegovih za nami na svitlo prišlih pristaških listov označiti.

Časniki so vsakemu narodu velika potreba, kajti oni so razširjalci omike in narodne zavesti med ljudstvom. Zasluge poštenega urednika, kateri v svojem listu zastopa duševni in gmotni blagor naroda, so neomejeno velike. Njegovo ime zasluži še v poznih letih v zgodovinskih knjigah naroda na prvi prostor zapisano biti. Isto tako je brezvestni urednik, kateri v svojem časniku laži raztresava, ljudstvo zoper stanove ali stranke ščuva in ga v lastne namene vporablja, največja nesreča narodu, prouzročitelj narodnega propada.

In takih časnikov se nam žalibog na Kranjskem ne manjka. Mesto da bi ti listi razširjevali omiko, vstvarjajo le grde strasti ter zapeljujejo ljudstvo. Nasledki njih ščuvanja zoper narode, stranke ali stanove tudi ne izostajajo. Narodna edinost se cepi, napredovanje naroda se ustavi in marsikateri njih pristašev tiran je v veliko nesrečo. Prvi pogoj narodnega lista je, da ljudstvo vzbuja k ljubezni do Avstrije in njene vlade, ne pa k sovraštvu do zadnje. Črna nevhvaležnost se sme imenovati postopanje nekaterih tukajšnjih listov, kateri sedanji vladi, ki je našemu narodu uže toliko pravice pripoznala in si še zmerom prizadeva, njemu, kolikor najbolj moč, pomagati, tako grdo nasprotujejo. Iz njih rovanja zoper vlado je razvidno, da jim blagor ljudstva nič mari ni, ker bi, ko bi le nekoliko srca do naroda imeli, gotovo nikdar tako ne ovirali prvej resničnej prijateljici Slovencev. Može, katerih nesebične prizadeve so le v blagor ljudstva, kateri imajo največje zasluge za narod, ometavajo naši «radikalci» z blatom, jih grdiijo v njih glasilih in se nikdar ne utrudijo, zoper nje zabavljati. Še celo v privatnih družbah jih psujejo in — kar je največja pregreha — nevedno mladež zapeljujejo k sovraštvu do njih. Zasluge

ljena, nezrela mladina izpusti svoj vojni krik zoper dobrotnike naroda in tako se razširi krivo mnenje med ljudstvom o njega pravih, pošteno mislečih prijateljih.

Pa kaj se hoče? Ljudstvo je še zmerom preveč lahkoverno in zdramilo se bode menda še le v breznu nesreče, v katerega ga naši «radikalci» tirajo.

Res je dobro znamenje narodnega literarnega razvitka, da v Ljubljani toliko časnikov izhaja, a njih večina ljudstvu škoduje in ustavlja njega gmotni napredek. Torej bi trebalo za Kranjsko manj časnikov, urednikom pa več vesti, in upati bi se zopet smelo na boljše čase.

Izvirni dopisi.

Od nekod, 2. novembra 1884. Vseh vernih duš dan! kateri pomen imaš ti za pozemskega bivalca! Danes združujejo se vsi drugi čuti v človeškem srci, ko navadne dni, danes povzdiguje se um v višave, kjer dragi naši bivajo in oko človeško zre v gomile, v katerih umrlih pozemski ostanki trohniijo. Posebno milo se pa človeku pri srci stori, ako pride po dolgoletnem potovanji po tujih krajih zopet enkrat in ravno ta dan v prelubo svoje domovje. Vsaka steza, vsako drevo, vsak kamen so mu dragi znanci in buditelji krasnih mladeniških sanj, katere je srečen dečko v krogu svojih starišev, sestrá in znancev neomejeno nekdanj sanjal. Danes po teku tolikih burnih let v tujih krajih vrne se zopet veselega srca domu, a nemila usoda zagreni mu prekmalo njegovo veselje, domišljeno veselje svidenja, kajti, premda je vse pri starem ostalo gledé v vzunanji obliki kraja, vendar se je mnogo, mnogo spreobrnilo, kajti ravno onih, katerih si človek najbolj zaželi, ni jih več in resnim očesom pokaže mu vprašana, osamela sestrice mirovdorski zid, za katerim spijo oni, katere še enkrat pozdraviti mu je usoda prepovedala.

V takem tužnem položaji dospel sem tudi jaz letos na Vseh vernih duš dan v svoj rojstni kraj, ljube mi Senožeče. Sicer sem vedel, da onih ne najdem več pri življenji, do katerih me veže pijetetni spomin, a izvolil sem si ta dan za obiskovanje svojega doma zato, da izpolnim ob enem najsvetejšo dolžnost, namreč na gomili svojih roditeljev položiti borni venec v znamenje svoje hvaležnosti do njih. A vstopivši na meni uže od otročjih let znani mirodvor, presunil mi je tužno srce pogled razdejanega pokopališča, razpočenih cerkvenih zidov. Kjer je nekdanj prijazen mirodvor s prijazno cerkvico bil, je zdaj vse v slabem stanu, kakor bi hoteli baš označiti minljivost vsega pozemskega. V notranjem cerkve zapazi ptujec takoj, da so gospodarske razmere gledé cerkvenega premoženja neugodne, a domačin je družega mišljenja, kajti on dobro vé, da je cerkveni zaklad precejšen, a ne vporablja se v ta namen. Ko bi senožeški župnik obresti cerkvenega denarja porabil rajše za popravo cerkve ter mirodvora, namesto ga štedil, vstregel bi želji vseh faranov in denar bi se le za pravi namen potrošil. Lepo cerkev, prijazen mirodvor in spodobne cerkvene oprave bi imeli Senožečani. Toda tu je ravno nasprotno. Nebo, katerega nosijo po stari segi Senožečani pri procesijah, ima same tri držala in mesto četrtega odlomljenega

mora služiti v takih slučajih človeška roka. Ni-li to ironija na take slovesne sporede?

Obžalovati je le to, da se moji rojaki bojé, svoje opravičene zahteve gosp. župniku naznaniti in želeti je, da bi te vrstice nekoliko pomagale, katere sem tukaj na prošnjo nekaterih odličnih Senožčanov spisal.

Kakor «Slovenski Delavec» od 1. t. m. v nekem dopisu iz Senožč, tako tudi jaz poudarjam, da napredujejo Senožče po rakovo in zboljšanje gmotnih razmer bi se znalo doseči, ako bi se na noge postavili naši gospodje, kakor na pr.: V. pl. Garzarolli, Fran Čokelj, Jože Medén, Josip Zelén, Mazgon in dr. V rokah teh mož je moč in ti naj bi se potezali za naš blagor, v kar naj pomoz Bog! *Podpreskar.*

Domače zadeve.

— (Častite gospode naročnike,) ki so nam, bodi-si za letos ali za prejšnja leta še kaj na dolgu, prosimo še enkrat, da nam blagovoljno novce brž ko mogoče vposljejo, da bomo zamogli tiskarskim in drugim stroškom zadostiti.

— (Slovenske menjice.) Zadnji državni zakonik prinaša ukaz finančnega ministerstva, s katerim so vpeljane menjice s slovenskim tekstom. Take menjice dobivajo se do zneska 1 gld.

— (Nove poštne marke) dobili bomo z novim letom. Barva teh mark bode drugača, ko pri sedanjih, in spodaj bodo imele vtisneno letno številko.

— (Umr) je 18. t. m. Ljubljancem dobro znani bivši gostilničar na Glinicah, Franjo Novak, po domače «Miklav», ali kakor so ga ljubljanski sprehajalci imenovali «Der dicke Franzl», v 70. letu svoje dōbe. Naj v miru počiva!

— (Društvo rudečega križa) za ljubljansko okolico nameravajo pod vodstvom c. kr. okrajnega glavarja, gospoda Janeza Mahkota ustanoviti gospodje: Emanuel Jagodic, c. kr. višji davkarski nadzornik, dr. Fran Hinterlechner, c. kr. poverjenik, in Viktor Parma, c. kr. konceptni praktikant. Zares vsega priznanja vredno prizadevanje.

— (Shod c. kr. uradnikov desetega in najnižjega razreda) bil je 9. t. m. v dvoranah hotela «Evrope». Vdeležilo se je tega zborovanja mnogo uradnikov iz Ljubljane in tudi z dežele. Predsedoval je c. kr. sodnijski kancelist gospod Brunner. Sprejele so se vse od nas uže navedene točke, razen one gledé štirinajstdnevnega dopusta na leto.

— (Gosp. J. Lapajne,) znani neutrudljivi slovenski pisatelj v Krškem, vposlal nam je sledeče književno naznanilo: Knjiga «Politična in kulturna zgodovina štajerskih Slovencev» je ravnokar dotiskana in se veže v prav elegantne platnice. Radi tega moral sem ceno za 20 kr. povekšati. P. n. naročniki mi najbolj vstrežejo, ako mi naročnino in poštino (v skupnem znesku 1 gld. 30 kr.) po poštini nakaznici vposljejo. V Krškem, 16. novembra 1884. J. Lapajne, pisatelj in založnik knjige.

— (Štanti,) katere napravljajo na tukajšnjem trgu prodajalci o somnjih, so tako nerodno postavljeni, da se vsled predstoječih, preniko pribitih drogov, posebno v mraku, lahko velike nesreče zgodé. Ti drogi naj bi se višje pribili ali pa vsaj nekoliko od trotoarja odmaknili.

— (Še enkrat!) Uže lansko leto smo o tem času omenili veliko potrebo, da bi se na potu proti Šiški napravile kake svetilnice. Od železnice do Koslerjevega vrta ni niti jedne svetilnice, premda se tam zmirom mnogo ljudij nahaja. Cloveku, kateri po tej temoti gazi, se mora res dozdevati, da šišenska občina smatra razsvitljenje temotnih krajev za nepotreben «luxus». Tudi bi jako umestna bila vsaj jedna svetilnica pri cerkvi v Šiški, tembolj, ko zmirom

tako ogromno število ljudstva k «Dalmatincu» potuje. Znana je moč «Dalmatinca» in usodepolna bi znala postati v takej temoti za domu se vračajoče spoštovalce dalmatinskega vina. Ker šišenski župan neče spoznati potrebe svetilnic na imenovanih krajih, nameravajo, kakor čujemo, nekateri Ljubljanci osnovati odbor, kateri bode skrbel za razsvetljava od železnice do Koslerjevega vrta po zimi. Radovedni smo, ako se bode pustilo tako osramotiti šišensko županstvo.

— (Nesnažnost na Fran Jožefovem trgu) je posebno na jednom prostoru pod Gradom za peričnimi shrabami jako velika. Sicer je to lahko umevno, ker se v tistem kraji ne nahaja nobeno javno stranišče. Skrbeti bi vendar bilo, da bi se tej za glavno mesto nevredni pomanjkljivosti prišlo v okom prej, ko pride znabiti kolera v naše kraje.

— (Most v Štefanovo vas) črez Gruberjev kanal je jako pomanjkljiv, in nevarno je za vsacega, iti črez njega. V kakej nevarnosti pa so se le vozovi, ki most pasirajo! Niti jeden bruñ ne stoji trdno na svojem mestu in ves most ima podobo pohabljenega, starega glasovirja. Kakor čujemo, imajo ondotni vaščani svoj za ta namen naložen denar, iz katerega obrestij naj se most popravlja. Za kaj se ta denar porablja, ne vemo, a za popravo mostu gotovo ne, ker bi inace ves drug izgled imel.

— (Predvorska šola) v kranjskem okraji ima nad vežnimi vrati ta-le napis: «Tukaj pri A. Ekerji se prodaja vsake vrste obleka po najnižji ceni.» Tak napis na šolskem poslopji je pač smešen. Kje pa je pravi šolski napis?

— (Uboj.) Dne 6. t. m., ko je ravno Marijino češčenje odzvonilo, ubil je v Črni vasi pri Polhovem Gradcu nek vašk fant svojega prijatelja Jurija Stanonika. Povod temu zločinstvu dal je nek ničvreden prepir, kateri je pričakajoča v tako jezo spravil, da sta se sprijela in je Stanonika njegov protivnik z betom tako močno po glavi vdaril, da mu je gornje čeljusti in desno oko izbil. Stanonik je takoj mrtev obležal in se mrliču je založil surovež dva vdarca z polenom na prsi. Ubijalca so takoj v zapor odpeljali.

— (J. Mayerottov muzej) na cesarja Jožefa trgu zapustil bode uže v ponedeljek Ljubljano. Zanimive so voščene figure, katere se v tem muzeju nahajajo. Med njimi pozora vredne ste: Umirajoči turški častnik in Kleopatra. Pri obeh teh figurah premikava mehanizem prsi, glavo in oči. Umirajočemu častniku utisnen je natančno oni nepopisljivi bolešni čut bližajoče se smrti. Tudi panorama je vseskozi zanimiva.

— (Nova zaloga glasovirjev.) Minole dni smo imeli priložnost, ogledati si novo zalogo glasovirjev na igriškem trgu št. 1. Pripoznati moramo, da ta za Ljubljano velikanska zaloga prekosi vse druge tukajšnje zaloge te vrste. Elegantni klavirji, kateri se tu nahajajo, imajo v primeri k njihovej finej izdeljavi ter izvrstnej obliki v vsakem oziru jako nizke cene (en glasovir velja od 380 gld. naprej). Te instrumente si je gosp. Dragatin naročil od slavnostnih dunajskih tovarn A. Stelzhammerja, W. Majerja in G. Gramerja, Alojzija Kerna in F. Paulika. V resnici veliko veselje morejo čisti glasovi teh instrumentov prouzročiti godbenemu prijatelju. Pred vsem moramo pa omeniti nek v omenjenej zalogi nahajajoč se, črno politiran glasovir od firme Stelzhammer na Dunaji. Kaj tacega nismo še videli. Cena temu glasovirju je vsakako visoka (velja 1000 gld.), toda za prijatelja godbe in umetnije nikakor prevelika. Za Ljubljano, kjer je vendar veliko število prebivalcev v godbi izurjenih, bilo je res potrebno, da se je našel mož, ki je odpomogel uže davno občutenej potrebi in vpeljal razmeram ljubljanskih prebivalcev primerno zalogo glasovirjev, in ravno zaradi tega želimo gosp. Dragatinu naj-

boljši vspeh. Ob enem pa obžalujemo, da omenjenemu kupčevalcu z glasovirji preti nevarnost po nekem drugem gospodu, ki mu brez davkoplačevanja dela nedovoljeno in neopravičeno konkurenco.

— (Nekaj za naše mokaarje.) Od prvega začetka izhajanja našega lista stavili smo si nalog, vsem stanovom pravični biti, in vsak, bodi-si najnižji stan, v našem listu zastopati, ako mu je tega treba. Res je, da obrtnija sploh peša, a najnovejše postavne vpeljave zagotovljajo vsakej obrtniji vsaj njen obstanek, le ena obrtnija navzlic dobre volje sedanje vlade, katere smoter je ta, gmotno blagostanje ne samo vseh narodov, temveč tudi vseh stanov povzdigniti, zmirom bolj peša in tako rakovo napreduje, da se je bati za njen obstanek. Menimo namreč obrt naših mokaarjev. Nekdaj cvetela je ta obrtnija, kajti pretila jej ni nobena nevarnost. Mokaarji spečavali so mnogo moke, vsak je moral pri njih kupovati, in če so z še tako majhnim dobičkom delali, prigospodarili so vendar mnogo, ker so pri množini svojih kuntov marsikaj pridobili. To je bilo enkrat, a zdaj je vse drugače. Konkurenca postaja zmirom večja, davki rastejo zmirom bolj, in dohodki postajajo vedno manjši. Glavni vzrok temu propadu mokarske obrtnije so pa — parni mlinci. Ti so v prvej vrsti našim mlinarjem pogubonosni, ker ti ne morejo s pomočjo vode toliko zmljeti, kakor oni, in vsled tega tudi ne morejo za tako ceno delati. Prvi imajo velike kapitale, slednji zopet ne, in konec te neenake konkurence je, da bo kmalo večina mlinov na vodi — stala. Mokaarji pa imajo po parnih mlinih to škodo, da se i ti pečajo z prodajo moke na drobno. Ne rečemo sicer, naj bi posestniki parnih mlinov ne prodajali moke, a toliko smelo trdimo, da je za nje v očigled slabejših svojih konkurentov skoro sramotno, da jim se pri malenkostih jemljejo zaslužek. V Trstu in drugih mestih parni mlinci ne prodajajo manj moke, ko 100 kilogramov, in privoščijo mokaarjem tudi nekoliko zaslužka. Umevno je, da mora mokaar pri vseh drugih obilih bremenih pešati, parni mlinci pa obogateti. Jako primerno bi bilo, da bi se o tej zadevi tudi kaj našim mokaarjem v pomoč storilo. V prvo trebalo bi jim nekoliko olajšanja pri davkih, v drugo pa kaka postava, da ne bi smeli parni mlinci pod 100 kilogramov moke prodajati. Le na ta način zamoglo bi se temu stanu nekoliko pomagati. Oglejmo si nekoliko sorodni obrt mokaarjev — naše peke. Ti se vè da dobro napredujejo. Pa kaj tudi ne bi? Pšenica, moka zmirom cenejša postaja, kruh je zmirom manjši. Ni se tedaj čuditi, da so peki večinoma najbolj prevzetni, ker si lahko denarja naredé, kolikor le hočejo. Tu naj bi obrtne oblasti nekoliko bolj pazile, pri pekih naj bi se dovolila konkurenca, da bodo s svojimi groznimi cenami nekoliko odjenjali. Pri pekih naj se davki povekšajo in pri mokaarjih za toliko znižajo. Razmere pri teh dveh stanovih so zares različne, pek si zida hiše, mokaar jih pa mora prodajati. Prihodnjič pridemo na to stvar še nazaj.

— (Med pitjem žejen postal) je nek tukajšnji prebivalec. Prišel je nedavno v neko gostilno na Tržaški cesti ter prav mirno sladko kapljico srkal. Ko se ga je uže kakih pet litrov nalezal, poprime reveža naenkrat žeja in tužnim glasom zakriči: «Donesite mi vrček piva, žeja me!» Isti večer je še vrh zavžitega vina osem vrčkov pive popil. Ta ga pa dobro nosi!

Smešničar.

— (Opeharjen zdravnik.) Soproga nekega kmetovalca oboli in pokliče se zdravnik. Ta pride in vpraša nezaupljivo: «Me zamorete tudi plačati?» Kmet mu pokaže desetak ter reče: «Vaš je, ako mi ženo ozdravite ali umorite!» — Žena po kratkej boleznii umre in zdravnik zahteva

obljubljeni desetak. «Ali ste mi ženo znabiti ozdravili?» vpraša kmetovalec. — «Žalibog ne!» odgovori zdravnik. — «Ste jo li umorili?» — «Bog varuj!» — «No potemtakem tudi nimate nobene pravice do desetaka!»

— (Pred sodnijo.) Sodnik: «Ako pomislím, koliko truda je trebalo, da ste v močno železno blagajnico ulomili, moram se čuditi težavnemu delu.» — Zločinec (kateremu se sodnikove besede kaj dobro zdé): «O prosim, delo oslajša življenje!»

— (Dobro poučen natakár.) Gospod (vstopivši v neko gostilno): «Natakár, ni li tukaj dijaska gostilna?» — Natakár: «Da, ona posebna soba!» — Gospod: «Govoril bi rad z dijakom Čukom. Je-li v sobi?» — Natakár: «O, to pa ne! Gospod Čuk je uže od osme ure v kolegiju in pride še le ob eni uri popoldan h kosilu sem!» — Gospod: «Škoda! Ravno sem na potovanji in bi bil rad govoril s svojim svakom!» — Natakár: «A, tako! Svak ste? Vi torej niste njegov oče? O potem pa le vstopite! Gospodje ravno nekoliko zajtrkajo!»

— (Dobro sredstvo.) Nek divjak pride s svojimi dvema ženama k misijonarju ter ga prosi, da bi ga krstil. «To je nemogoče, moj sin», mu odvrne služabnik božji, «naša vera dovoljuje možu le eno ženo.» Divjak odide, a čez osem dni se zopet vrne z eno samo ženo. «Ta pot mi pač

ne boste odrekli krsta.» — «Kje pa imaš drugo svojo ženo?» vpraša duhoven. — «Ta ne pride več, ker sem jo pojedel,» bil je nedolžen odgovor krstnega aspiranta.

Prijateljem knjig!

Sledeče knjige, vse v prav dobrem stanu, prodajo se ali skupaj ali posamezno za jako nizke cene.

Natančneje izve se pri opravištvu «Ljudskega Glasu».

Der Hausvater, v. Lafontaine. — Die Rückkehr ins Vaterland, v. Lafontaine. — Das Portrait, v. Lafontaine. — Die Erbschaft, v. Lafontaine. — Die Brüder, v. Lafontaine. — Theist und Atheist, v. Heinrich Wachberg. — Der schwarze Ritter. — Der Sohn der Wildnis, v. Friedr. Halm. — Karl Wendeman, v. Philipp Körner, historische Erzählung. — Der Graf von Varennes. — Polen und Maria Theresia, Roman v. Theodor Scheibe. — Der ewige Jude, v. Eugen Sue. — Die Feierstunde, belletristische Beilage der «Presse». — Chronik der Zeit 1879. — Chronik der Zeit 1880. — Bunte Welt 1872. — Der Bastard, v. L. v. Arnheim. — Die Blutbrüder, Roman v. Berthold. — Der Goldteufel, v. L. Mühlfeld. — Das Geheimnis eines Beichtstuhles. — Custozza und Königgrätz. — 5-Kreuzer-Bibliothek 1873. — Prinz von Arkadien. — Moredun. — Der Ritter von Floustignac. — Das Fräulein von Laseigliere, v. Jules Sandeau. — Der Menschenjäger. — Pulcheria, v. Gottlieb Walter. — Der Morgenstern. — Ida und Claire, v. J. Berger. — Scenen modernen Lebens, v. L. Reyband. — Wolff's Erzählungen. — Prinz von Lothringen, v. A. Schuhmacher. — Weit über Land und Meer,

Roman v. Maria Roskowska. — Ida May, Lebensbild. — Broadlands. — Zwei Freunde im Jahre 1792. — Die Palastrevolution in Constantinopel. — Die sicilianische Vesper, Oper. — Mädchengallerie des Fürsten Kaunitz. — Der geheimnisvolle Rothbart. — Die beiden Männer von Sandy-Bar. — Quentin Durward, v. Walter Scott. — König Lear der Steppe. — Held unserer Zeit. — Geizhals. — Holländische Novellen. — Erbschleicher. — Leichtes Blut. — Recht auf Erden. — Küsters Erzählungen zu Danderyd. — Die weisse Frau. — Ein Jesuit, v. Tiedemann. — Die schwarzen Brüder, v. Theodor Scheibe. — Die Wiener Lori, historischer Roman v. Theodor Scheibe. — Des alten Schmiedjakob's Geschichten, v. W. Horn. — Die Welt in Waffen, zeitgeschichtlicher Roman v. Storch. — Deutsches Familienblatt, 1881. — Leitfaden für den Unterricht und die Prüfung des technischen Forstschutz- und Hilfspersonals in den k. k. österreichischen Staaten, v. H. C. Weeber. — Der Waldbau oder die Forstproductenzucht v. Dr. C. Heyer. — Lehrbuch der Weltgeschichte v. Dr. Th. B. Welter. — Weltgeschichte, von Dr. J. G. Kuhlmann. — Militärische Briefe eines Verstorbenen. — Lo Sposo di Provincia. — Télémaque. — Théâtre Français. — Dictionnaire allemand-français et français-allemand. — Bericht über die Weltausstellung in Philadelphia 1876 Dampfmaschinen und Transmissionen, v. J. F. Rodinger. — Französische Chrestomathie, v. Dr. E. Filek v. Wittinghausen. — La divina commedia. — Theorie des Schiffes, v. Victor Lutschauig. — Florilegio catolico popolare. — Schul- und Reise-Taschenwörterbuch der italienischen u. deutschen Sprache. — Das Ingenieurs-Taschenbuch vom Verein «Hütte». — Jugoslavjanski Stenograf. — Russische Grammatik für den Selbstunterricht, v. Fr. Vymazal. — Viaggio nella Russia meridionale. — Ant. Mart. Slomška «Zbrani Spisi». — Slovansky Almanah. — Georg's Freiherrn von Vega logarithmisch-trigonometrisches Handbuch, v. Dr. Bremiker.

Alojzij Korsika

v Ljubljani.

Vrtnarstvo, izdelovanje šopkov in vencev, prodaja rož in semenov.

Podpisani se p. n. občinstvu priporoča za naročila na

šopke in vence

po ceni in po najnovejši obliki. Tudi se dobivajo pri meni vsakovrstni trakovi k vencem, svilnati in na pol svilnati, vse po ceni.

Na razpolaganje imam dalje **frišnih semen** vsake vrste.

Naročila se natančno in hitro izvršujejo; vnanjim naročnikom se pošilja proti poštnemu povzetju. Naroči se pa lahko v glavni zalogi ali pa v podružnici v Šelenburgovih ulicah.

S spoštovanjem

Alojzij Korsika.

Priporočilo.

Ker se častitemu p. n. občinstvu za dozdej mi izkazano zaupanje zahvaljujem in še za naprej za obila naročila priporočam, naznanjam, da sem svojo delavnico z sv. Petra ceste v **Vodnikove ulice št. 4** blizu mesarskega mostu, nasproti Mahrove hiše, preselil. V Ljubljani 8. oktobra 1884.

Jože Črnc
ur.

Fotografična delarnica.

Velespoštovanim plemenitašem in p. n. občinstvu usojam se naznanjati, da sem pod firmo

Schneider-Leske
(prej A. Krach)

na tukajšnjem prostoru: **Gledališke ulice št. 6** otvoril

fotografični atelier

ter ga denašnjim potrebam primerno prezidati in preurediti pustil. Pri meni izdelujejo se prav cenó **vsakovrstne fotografije, portreti dežel, reprodukcije, ponatise industrijalnih stvari**, sploh vsaka v to stroko spadajoča dela.

Vsled svojega večletnega službovanja v prvih dunajskih fotografičnih delarnicah ter vsled svojih zvez z njimi smem opravičeno zagotovilo p. n. občinstvu dati, da bodem vsem, tudi največjim zahtevam zamogel zadostiti.

Odičnim spoštovanjem

Julij Schneider
fotograf.

Šivalni stroji, Wertheimove blagajnice.

Fran Detter

v Ljubljani, Mestni trg št. 168

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnih šivalnih strojev po najnižji **tovarniški** ceni ter za izvrstnost blaga jamči pet let.

Poštenim ljudem izročujejo se taki stroji tudi proti predplači od 10 do 15 gld. in na mesečno plačevanje po 4 do 5 gld. na obroke, vsled katere olajšave si vsak, tudi nepremožen človek, lahko in neobčutljivo pridobi izvrsten stroj.

Stare ali pa slabo šivajoče stroje sprejema moja mehanična delarnica v popravo in snaženje. Tudi prevzamem take stroje v zamenjo ali račun.

Velika zaloga

strojnih del, olja, šivank, svile, cvirnov, pletne, ovčje in drevesne volne itd. itd., zmerom izvrstna, fina roba za čudovito nizke cene.

Tudi se vedno nahajajo v moji zalogi **Wertheimove** blagajnice za jako nizke cene in tudi na mesečno plačevanje.

Daljšje hvalisanje moje skoro v polovici naše države kakor jako solidne in reelne firme, katera obstoji uže 13 let na tukajšnjem trgu in je sedanjim časom primerno urejena, bilo bi odveč.

Na deželi sprejemajo moji potovalci, kateri imajo kolekovana pooblastila, naročila ter poučujejo brezplačno šivanje na strojih.

Odičnim spoštovanjem

F. Detter.

!! V nedeljo neprekljotljivo zadnjokrat !!
Slavno občinstvo v Ljubljani in okolici dovoljujem si opozarjati, na
moj na

cesarja Jožefa trgu

nastavljeni

muzej histor.-mehan. umetnih rečij.

V istem se nahajajo raznovrstne osebe iz voska modelirane, razno-
vrstni ogledi mest in dežel ter najnovejši dogodki: **Severno morje s svo-**
jimi prebivalci. Osmo nemško savezno streljanje v Leipzigu
meseca julija 1884. Potres na otoku Ischia dne 28. julija 1883,
kateri je uničil mesti Casamicciola in Forio. Svečanost o priliki kron. vanja
ruskega cara Aleksandra III. dne 27. maja 1883. Potop nemške ladije „Cim-
bria“ dne 19. prosinca 1883, o kateri priliki je več ko 400 oseb v valovih
našlo svojo smrt. Povodenj na Jugotirolskem itd. Požar „Ringtheatra“ v
Beču. Pogrezenje hriba pri Elmu (Švica). Sodmo nemško savezno stre-
ljanje v Monakovem itd.

Natančneje razjasnijo posebna poročila. Ker so moj muzej povsodi
mnogobrojno obiskovali in ker se nisem niti truda niti stroškov branil, da
sem zamogel v resnici umetniške izdelke napraviti, vabim vse prijatelje umet-
nije in izvedence najljubneje k mnogobrojnemu obisku.

J. Mayerott.

Ustopnina le 10 kr. Vsak obiskovalec mojega mu-
zeja dobi zastoj poseben prezent.

Muzej je odprt vsak dan od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer.

J. Giontinija
bukvarna in prodajalnica papirja

v Ljubljani

Mestni trg štev. 14

priporoča svojo bogato zalogo

slovenskih molitvenih bukev

v različnih zvezkih, **slovenske ljudske pravljice, čas-**
nike notranjih in vunanjih dežel, modne žurnale itd.

Velika zaloga vsake vrste

papirja ter pisalnega orodja.

Raznovrstni **kalendri** v vsaki velikosti in
kalendri za na steno v najlepši izvršitvi.

Cene so jako nizke.

Zahvaljevaje se prečastiti duhovščini in p. n. občinstvu za do
zdaj mu skazano zaupanje z mnogimi naročili, priporoča še nadalje

F. Caserman

krojač

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 4,

svojo bogato zalogo

najboljšega in vsakovrstnega sukna

ter izdeluje vsa

krojaška dela za gospode

točno in po jako nizki ceni.

Janez Kelbl

krojač

na Šentpeterski cesti št. 35

priporoča se v izdelovanje vsakovrstnih možkih
oblek iz svojega obče znanega finega blaga. Za-
hvaljevaje za do zdaj obila naročila, priporoča
se tudi za naprej ter p. n. občinstvu zagotavlja,
da mu bo de zmerom ceno in promptno postre-
gel. Naročila z dežele se naglo izvršujejo.

P. n. občinstvu usojam si naznanjati, da točim v
svojih gostilnah št. 11 na Šentjakovskem trgu in
št. 32 v Florijanskih ulicah

izvrstno novo vino, liter po 40 kr.

črno bizeljsko vino > > 44 >

dolenjska vina > > 32 >

metliška vina > > 40 >

in Koslerjevo marcno pivo, vrček 10 kr.

Tudi se dobivajo v teh gostilnah okusna in cena je
dela. Postrežba je nagla in dobra.

K mnogobrojnemu obisku vabi

z odličnim spoštovanjem

Marija Zagorec.

Zahvaljevaje se p. n. občinstvu za meni dozdej iz-
kazano zaupanje, priporočam se tudi naprej za mnoga
naročila

črevljarskih izdelkov.

Zagotavljam naglo in ceno postrežbo in izvrstno delo.

Spoštovanjem

Mihael Jeločnik

črevljar na Turjaškem trgu št. 1.

Alozij Kunst.

Prodaja črevljarskih izdelkov

v Ljubljani

Židovske ulice št. 4

(prej Schitnik & Kunst).

Bogata zaloga izgotovljenih
damnih, moških in otročjih čevljev
lastne fabrikacije,
vsakteremu na ogled in izbiro.

Naročila vsake vrste se promptno
in najcenejše izvršujejo.

Mere se dobro hranijo in zaznamovajo.

Pri naročilih po pošti naj se blagovoli
izgledne čevlje priložiti.

Za dame.

Moderce

v elegantni izdeljavi, znano jako iz-
vrstno dorezane, prodajam zaradi
svoje obile zaloge po sledečih znižanih
cenah, in sicer:

Panzer-moderce iz dobrega drilla 75 kr.

Panzer-moderce iz dobrega gradlja 90 kr.

Panzer-moderce iz močnega drilla, z oklepki 1 gld.

Panzer-moderce, pariško dorezane, 1 gld. 60 kr.

Panzer-moderce iz drapp-satina 2 gld.

Panzer-moderce iz drapp-satina in ribje kosti

3 gld.

Panzer-moderce iz francoskega drilla, fina iz-

deljava, 3 gld. 50 kr.

Panzer-moderce iz rudečega ruša ali satin laine,

elegantna izdeljava, 4 gld. 50 kr.

Panzer-moderce iz najfinejšega francoskega

drilla, posebno v zdravstvenem oziru pri-

priporočljive, po 6 gld. do 6 gld. 50 kr.

Razen zgorajnih vrst imam tudi bogato zalogo

pripravnih modercev za gospé in deklice.

Širokost od 42 do 78 centimetrov. Vsaka višja
številka se na željo promptno in po ceni izdelava.

Z odličnim spoštovanjem

J. S. Benedikt

k „Spinnerin am Kreuz“.